

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΧΟΥΑΝΙΤΑ: Η κόρη του ζωγράφου από τη Σάμο Ερωτικοί δεσμοί που δεν άντεξαν στον χρόνο

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ 37

Η Έρρικα συνεχίζει να απορεί με την ερωτική ιστορία της Μαριάννας. -Ο έρωτας, ο μεγάλος έρωτας με τον κηπουρό πως γεννήθηκε; Στον θυμό σου, στην απελπισία σου, στην ανάγκη να εκδικηθείς τον σύζυγό σου, για αυτό που σου έκανε; Διότι πολλές απατημένες σύζυγοι, θέλουν να εκδικηθούν πληρώνοντας με το ίδιο νόμισμα. Μόνο που καμιά φορά...

-Τι γίνεται καμιά φορά Έρρικα; -Οι καημένες οι γυναίκες, ερωτεύονται δυνατά, χωρίς αρχικά να επιδιώκουν τον άνδρα που τους δόθηκε για να εκδικηθούν τον σύζυγο. Δεν μου συνέβηκε σε εμένα, αλλά άκουσα πολλές ιστορίες για εκδίκηση που εξελίχτηκε σε έρωτα. Η Μαριάννα έμεινε να κοιτά την Έρρικα απορημένα.

-Πως το ξέρεις αυτό; Είπες ότι δεν σου έτυχε τέτοια περίπτωση.

-Σε εμένα όχι. Άκουσα όμως διάφορες ιστορίες.

-Μια τέτοια ιστορία είναι και η δική μου, είπε η Μαριάννα, παίζοντας με το μαντιλάκι της και κοιτάζοντας από το παράθυρο, τον κήπο με τα μεγάλα δένδρα.

Άρχισε να διηγείται:

-Τον έλεγαν Ουμπέρτο. Είχε την ηλικία μου. Είμασταν τότε είκοσι χρόνων. Παπντρεύτηκα τον Κάρλος Ροντρίγκες και πήγαμε στο καινούργιο του σπίτι, αυτός ήδη δούλευε εκεί. Ήταν κηπουρός.

Μετά το επεισόδιο με την καριέρα σκέφθηκα να αυτοκτονήσω, κόβοντας τις φλέβες μου. Όμως ο πατέρας μου δεν θα κέρδιζε τίποτε αν έφευγα εγώ από την ζωή. Ο Κάρλος θα απαιτούσε τα λεφτά του.

Έτσι αποφάσισα να μείνω.

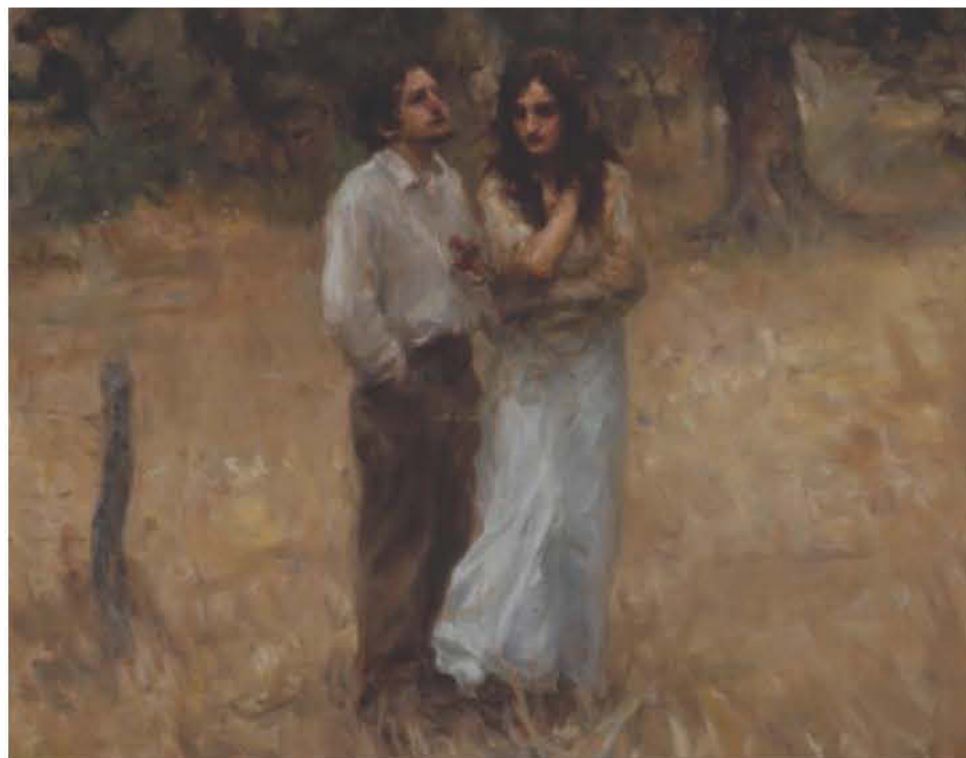
Μερικές εβδομάδες αργότερα, ο Κάρλος έπρεπε να φύγει για την Γαλλία. Θα έλειπε για αρκετές μέρες. Σκέφθηκα να πάω στην μητέρα μου, αλλά θα με έβλεπε τόσο λυπημένη, που θα αναγκαζόμουν να της πω την αλήθεια.

Έτσι έμεινα στο μεγάλο εκείνο σπίτι και τριγυρούσα χωρίς ενδιαφέρον από κάμαρη σε κάμαρη. Ήταν τότε καλοκαίρι στην Ευρώπη και έτσι μπορούσα να κατεβώ στον κήπο.

Τις περισσότερες φορές έπαιρνα το κεντημα μου και καθόμουν σε ένα πέτρινο καναπέ κάτω από ένα μεγάλο σκιερό δένδρο.

Μια μέρα άκουσα κάποια ανδρική φωνή να τραγουδά πολύ ωραία ένα παθιασμένο ερωτικό τραγούδι. Μου άρεσε η μελωδία, σηκώθηκα και προχώρησα προς το μέρος που ακουγόταν το τραγούδι. Όχι πολύ μακριά ήταν το φυτώριο. Από εκεί ερχόταν η φωνή.

Προχώρησα προς την ανοικτή ξύλινη πόρτα και μπήκα μέσα. Τότε τον είδα για

πρώτη φορά. Στεκόταν μπροστά σε ένα μεγάλο πάγκο και μεταφύτευε σε μικρές γλάστρες διάφορα λουλούδια και συνέχιζε το τραγούδι.

Δεν με είδε, διότι ήταν γυρισμένος στην άλλη πλευρά. Προχώρησα και τον πλησίασα:

«Τραγουδάς πολύ ωραία του είπα και του χαμογέλασα. Μου αρέσει αυτή η μελωδία.»

Δεν με είχε αντιληφθεί, διότι ξαφνιάστηκε όταν του μίλησα.

«Με συγχωρείς σινιόρα» είπε και έβγαλε το μεγάλο ψάθινο καπέλο. Τότε τον πρόσεξα καλύτερα. Ήταν ωραίος, με μαύρα κυματιστά μακριά μαλλιά. Είχε ένα γεροδεμένο κορμί που άφηνε να φανεί το ανοικτό του πουκάμισο.

Τραβήχτηκε λίγο πίσω και άρχισε να δένει τις λωρίδες του πουκαμίσου του.

Σε όλο αυτό το διάστημα καθώς τον παρατηρούσα, τον συγκρίνα με τον Κάρλος. Πόση μεγάλη διαφορά. Ο σύζυγός μου, που με περιφρόνησε και με απάτησε από την δεύτερη κιόλας νύχτα του γάμου μας, ήταν ένας πελώριος τύπος, χονδρός, φαλακρός, με μεγάλη κοιλιά, πλαδαρός, που μύριζε από μακριά ο ιδρώτας του.

Αυτός που μου χαμογελούσε με τόση ευγένεια ήταν ένα ωραίο παλικάρι, στην ηλικία μου, με κυματιστά μαλλιά και ένα γεροδεμένο κορμί, μαυρισμένο από τον ήλιο, και η φωνή του είχε μια γλυκύτητα. «Πως σε λένε; τον ρώτησα»

«Ουμπέρτο σινιόρα. Μπορώ να σας βοηθήσω;»

«Όχι απάντησα. Ευχαριστώ. Περπατούσα στον κήπο κι άκουσα το τραγούδι και μπήκα μέσα. Φεύγω τώρα. Εσύ στο φυτώριο είσαι;»

«Ναι σινιόρα. Τα πρωινά που ο ήλιος δεν είναι δυνατός φυτεύω τις γλάστρες. Αργότερα βγαίνω έξω στον κήπο και πο-

τίζω.»

Δεν έμεινα πολύ. Του χαμογέλασα ευγενικά και βγήκα έξω.

-Επιστρέφοντας σπίτι ανέβηκα στο δωμάτιο μου και κοιτάχτηκα στον καθρέφτη. Χαμογέλασα ελαφρά και ο καθρέφτης μου έστειλε το ίδιο ζεστό χαμόγελο. Σου συνέβη καμιά φορά Έρρικα;

-Ναι Μαριάννα συμβαίνει σε όλες μας αυτό, όταν είμαστε ερωτευμένες, ο καθρέφτης μας χαμογελά. Λοιπόν ύστερα τι έγινε;

-Αναρωτήθηκα αμέσως εάν θα μου άρεσε αυτός ο ωραίος άνδρας αν ήμουν ερωτευμένη με τον σύζυγό μου; Θα πρόσεχα ότι έχει ωραίο κορμί και κυματιστά μαύρα μαλλιά;

Ποτέ δεν μπόρεσα να δώσω μια σωστή απάντηση. Εσύ τι λες Έρρικα;

-Να σου πω Μαριάννα, οι γυναίκες που ζουν αγαπημένα με το ζευγάρι τους, χαμαρώνουν ένα ωραίο άνδρα όταν τον δουν, αλλά δεν τον επιθυμούν. Όμως... εσύ...

-Τι εγώ;

-Εσένα Μαριάννα σου άρεσε ο ωραίος εκείνος άνδρας, και τον πόθησες, διότι ένιωθες πληγωμένη και μόνη. Δεν ήταν εκδίκηση που ζητούσες, για να πληρώσεις τον Κάρλος με το ίδιο νόμισμα.

-Έχεις δίκαιο Έρρικα, στο πρόσωπο του Ουμπέρτο είδα τον άνδρα. Δεν ήταν το μέσον να εκδικηθώ τον Κάρλος. Για αυτό το άλλο πρωί, πήγα στο φυτώριο. Ήταν μια ζεστή μέρα, και φόρεσα μια δροσερή μπλούζα με ωραίες δαντέλες και μακριά μανίκια. Το θυμάμαι ακόμη, σαν να ήταν χτες. Ήμουν ένα άλλο άτομο. Ούτε καν σκεπτόμουν τον Κάρλος. Ένωθα γυναίκα και ήθελα να αρέσω.

-Πως εξελίχθηκε αυτή η σχέση;

-Όλα κυλούσαν όμορφα. Του έφερνα μπισκότα και εκείνος ετοιμάζε το τσάι. Είχε κάτι μεγάλα φλιτζάνια πάλινα. Μου

άρεσε να πίνω το τσάι σε αυτά. Μετά από χρόνια εδώ στο Μοντεβιδέο, γύρισα να βρω τέτοια φλιτζάνια αλλά δεν βρήκα.

-Πότε του δόθηκες;

-Σε μια από εκείνες τις μέρες. Όταν πήγα στο φυτώριο τον είδα να κρατά μια μπουκάλα με κόκκινο κρασί.

Μιλήσαμε για λίγο και ύστερα ήπαμε, αγκαλιαστήκαμε, φιληθήκαμε και του είπα να έρθει επάνω στο δωμάτιο μου. Ξέρεις Έρρικα δεν μπορούσα να του αντισταθώ. Τον ήθελα. Δεν ήταν από εκδίκηση που τον κάλεσα στο δωμάτιο μου. Τον επιθυμούσα, τον αγαπούσα σαν άνδρα.

-Έχεις δίκαιο Μαριάννα. Η γυναίκα ποτέ δεν δίνεται σε ένα άνδρα που δεν αγαπά. Τον θέλει και του δίνεται. Η γυναίκα δεν παρασύρεται από ένα ή δύο ποτά. Παρασύρεται επειδή το επιθυμεί η καρδιά της.

Βρεθήκατε μόνο μια φορά;

-Όχι. Αρκετές φορές πριν έρθει ο Κάρλος από την Γαλλία.

-Μετά βρισκόσασταν κρυφά;

-Όχι. Τότε είναι που είδα τον χαρακτήρα του να αλλάζει. Άρχισε να με απειλεί και να με εκβιάζει όταν του έλεγα ότι δεν μπορώ να τον ξαναδώ. Μου μιλούσε θυμωμένα, όταν με συναντούσε στον κήπο, και με απειλούσε πως θα αποκάλυπτε στον άνδρα μου και το υπηρετικό προσωπικό πως είναι εραστής μου. Ζητούσε χρήματα. Του έδινα. Όμως αυτός επέμενε να με απειλεί ζητώντας όλο και περισσότερα.

-Πως άλλαξε ο χαρακτήρας του έτσι απότομα και από τρυφερός εραστής έγινε εκβιαστής;

-Νόμιζε ότι θα μπορούσα να τον σώσω από την μεγάλη φτώχεια και την μιζέρια στην οποία ζούσε. Στην αρχή στις όμορφες ερωτικές στιγμές μας, μου έλεγε πως θα πρέπει να χωρίσω τον άνδρα μου, να πάρω την μισή περιουσία που μου ανήκει και να φύγουμε οι δύο μακριά.

Του εξηγούσα ότι κάτι τέτοιο δεν γίνεται. Ότι δεν μου ανήκει η μισή περιουσία και πως ο άνδρας μου θα κατάστρεφε και εμένα και την οικογένεια μου, αν τον εγκατέλειπα. Ήταν το λάθος του Ουμπέρτο. Πίστεψε ότι η γοητεία του θα μπορούσε να παρασύρει μια πλούσια γυναίκα να τον ακολουθήσει και να τον γλυτώσει από την φτώχεια.

-Σε απογοήτευσε ο Ουμπέρτο Μαριάννα;

-Ναι γιατί τον αγάπησα. Δεν μπορούσα να τον ακολουθήσω και να αφήσω τον Κάρλος. Ούτε και να του παραχωρήσω δωμάτιο κάτω εκεί όπου μένει το υπηρετικό προσωπικό. Σε αυτό επέμενε πολύ. Ήθελε να μείνει σπίτι μου. Μου ζητούσε χρήματα και με απειλούσε.

-Τελικά τι έγινε; Ρώτησε η Έρρικα φανερά ανήσυχη για αυτή την αναπάντεχη εξέλιξη των γεγονότων...